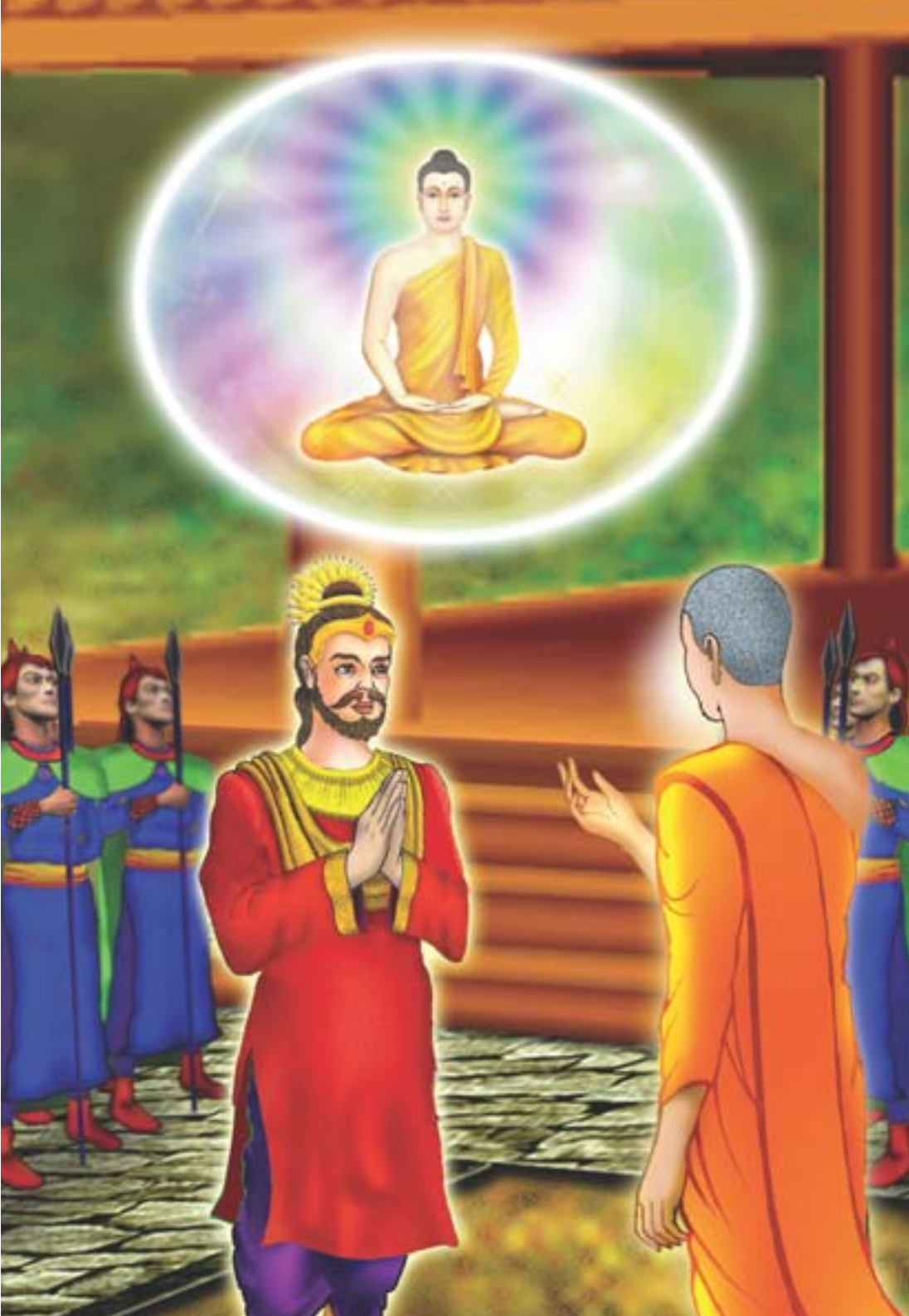

๓๒

บุชาพุทธีะ พบพระภายใน

ผู้ใดฟังบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นนายกของโลก
ยังดำรงพระชนม์อยู่ก็ดี ฟังบูชาพระธาตุแม่ประมาณเท่าเมล็ด-
ผักกาดของพระพุทธเจ้าแม่นิพพานแล้วก็ดี เมื่อจิตอันเลื่อมใส
ของผู้นั้นเสมอกัน บุญก็มีผลมากเสมอกัน

บูชาพุทธะ พบพระภายใน

๒๘๕

นับจากก้าวแรกของชีวิตที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์จนถึงปัจจุบัน หากเราย้อนความทรงจำไปในอดีต เราจะพบทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีที่ทำผ่านมา ถ้าเป็นสิ่งที่ดีก็ทำให้จิตใจเบิกบานสดชื่น หรือเราอาจรู้สึกหงุดหงิดกับการกระทำที่ไม่ดีของเราเอง ดังนั้น ถ้าพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว หากพบว่าสิ่งใดเป็นบาปอกุศล ก็ให้ตัดทิ้งไป คงไว้แต่ความดี นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เราจะสร้างแต่ความดีเพื่อพบสุขในบั้นปลาย ดีกว่าตามรอยกิเลส แล้วแสวงทุกข์ในวันข้างหน้า ขอให้เราอดทน ก้าวเดินไปบนเส้นทางแห่งความดี พร้อมกับหมั่นทำให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกาย สักวันหนึ่งเราจักก้าวถึงบันไดขั้นสูงสุด ได้บรรลู่ถึงฝั่งแห่งพระนิพพานอันเป็นเอกกันตบรมสุขอย่างแน่นอน

มีวาระพระบาลีใน ปัจจุบันฐานสัญญาเถราปทาน ว่า

“ผู้ใดพึงบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นนายกของโลก
ยังดำรงพระชนม์อยู่ก็ดี พึงบูชาพระธาตุแม้ประมาณเท่า
เมล็ดผักกาดของพระพุทธเจ้าแม้นิพพานแล้วก็ดี เมื่อจิตอัน
เลื่อมใสของผู้นั้นเสมอกัน บุญก็มีผลมากเสมอกัน”

การบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถือเป็นการบูชาอันสูงสุด เพราะพระองค์เป็นสุดยอดของบรรดาผู้ควรบูชาทั้งหมด เสมือน
เขาพระสุเมรุเป็นประมุขของบรรพตทั้งหลาย ดวงสุริยาเป็นเลิศ

บุชาพุทธรูป พบพระภายใน

๒๕๐

กว่าหมื่นดาราทั้งปวง มหาสมุทรกว้างใหญ่กว่าสายธารทั้งหลาย ส่วนพระบรมศาสดาทรงเป็นเลิศกว่าสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลก ทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นเลิศกว่าบรรดาผู้มีมีความบริสุทธิ์ ทรงมี พระปัญญาเลิศกว่าบัณฑิตนักปราชญ์ทั้งหลาย อาณิสสแห่งการ บูชาพระพุทธรูป จึ่งยิ่งใหญ่ไพศาล จะนับจะประมาณมิได้

ชาวโลกอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้ศึกษาพุทธประวัติ และธรรมะของพระพุทธรูป เมื่อไม่ได้ศึกษาก็ยังไม่เลื่อมใส ครั้นได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับพุทธานุภาพ จึงเกิดความสงสัย *ดังเช่น **พระเจ้ามิลินท์** ที่สงสัยเกี่ยวกับอาณิสสแห่งบุญที่เกิดจากการ บูชาพระพุทธรูป พระองค์ได้ตรัสถาม **พระนาคเสนเถระ** ว่า “ข้าแต่พระนาคเสน พวกเดียรถีย์กล่าวว่า ถ้าพระพุทธรูปยัง ทรงยินดีต่อการบูชาอยู่ ก็ยังไม่ชื่อว่าปรินิพพาน ยังข้องเกี่ยวอยู่กับโลก ยังติดอยู่ในโลก ยังสาธารณะอยู่กับโลก การบูชา พระพุทธรูปก็ไม่ใช่หมัน ยังมีผลอยู่

ถ้าพระพุทธรูปปรินิพพานแล้ว ไม่ข้องเกี่ยวกับโลกแล้ว หลุดพ้นไปจากภพทั้งปวงแล้ว การบูชาพระพุทธรูป ก็ไม่เกิด ประโยชน์อะไร เพราะผู้ปรินิพพานแล้ว ย่อมไม่ยินดีต่อสิ่งใด

*มิลินทปัญหา

บูชาพุทธะ พบพระภายใน

๒๕๑

การบูชาพระพุทธเจ้าผู้ไม่รู้จักยินดี ก็เป็นหมัน ไม่มีผลอันใด
ข้าแต่พระคุณเจ้า ปัญหานี้มีเจื่อนจำ ไม่ใช่วิสัยของผู้มีความคิด
สติปัญญาน้อยเลย เป็นวิสัยของผู้มีความคิดสติปัญญามาก
ขอให้พระคุณเจ้าจงทำลายความสงสัย และทำปัญหานี้ให้
กระจ่างด้วยเถิด”

พระนาคนเสนเถระเจ้าตอบว่า “ขอถวายพระพร พระตถาคต-
เจ้าปรีนิพพานแล้วจริง เมื่อพระองค์ยังไม่ดับขันธปรินิพพาน
ก็ไม่ทรงยินดีต่อการสักการบูชา เพราะได้ทรงสละความยินดีได้
แล้วที่ภายใต้ดวงไม้ศรีมหาโพธิ์ ไม่ต้องกล่าวถึงพระพุทธเจ้าผู้
เสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว ข้อนี้สมกับที่พระสารีบุตรผู้เป็น
พระธรรมเสนาบติได้กล่าวไว้ว่า **พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ผู้อัน
เทพยดาและมนุษย์ทั้งหลายสักการบูชาแล้ว ย่อมไม่ทรง
ยินดีต่อสักการบูชาเลย อันนี้เป็นธรรมดาของพระพุทธเจ้า
ทั้งหลาย ขอถวายพระพร**”

พระเจ้ามิลินท์ตรัสแย้งว่า “ธรรมดาบุตรก็ย่อมสรรเสริญ
บิดา บิดาก็ย่อมสรรเสริญบุตร ข้อนี้ไม่เป็นเหตุให้ข่มขี้ถ้อยคำ
ของผู้อื่นได้ ข้อนี้ยังเชื่อถือไม่ได้ ขอพระคุณเจ้าได้วิไลสนาให้
แจ่มแจ้งกว่านี้ด้วยเถิด”

พระเถระเจ้าตอบว่า “ขอถวายพระพร พระตถาคตเจ้าได้

บูชาพุทธะ พบพระภายใน

๒๕๒

ทรงดับขันธปรินิพพานแล้วก็จริง พระตถาคตเจ้าย่อมไม่ทรงยินดีการบูชา แต่เทพยดาและมนุษย์ทั้งหลายกระทำพระอัฐิธาตุของพระพุทธเจ้าผู้ไม่รู้จักยินดี ผู้ปรินิพพานแล้ว ให้เป็นอารมณฺ์และปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ย่อมได้สมบัติ ๓ ประการ เหมือนกองไฟใหญ่ ถึงจะยังลุกโผลงอยู่ ก็ไม่ยินดีต่อเชื้อ คือ หญ้าและไม้ ไม่ต้องพุดถึงเมื่อไฟดับไปแล้ว เพราะไฟไม่มีเจตนาจะยินดีอย่างไร เมื่อไฟดับไปแล้ว โลกก็ยังไม่สูญจากไฟ เพราะยังมีไม้เป็นวัตถุที่จะให้เกิดไฟขึ้นได้ พวกที่ต้องการไฟก็เอาไม้มาสีกัน ทำให้เกิดไฟขึ้นใหม่ได้ ขอถวายพระพร ถ้อยคำของพวกเดียรฉัตรที่ว่า การบูชาพระพุทธเจ้า ผู้ไม่รู้จักยินดี เป็นหมัน ไม่มีผลนั้น จึงผิดไป เพราะพระพุทธเจ้าย่อมรุ่งเรืองอยู่ในห้วงโลกธาตุด้วยพระพุทธรัศมีเหมือนกับกองไฟใหญ่ที่มีคุณฉะนั้น

ขอถวายพระพร ไฟที่ดับแล้ว ย่อมไม่ยินดีต่อเชื้อ คือ หญ้าและไม้ ฉะนั้น พระพุทธเจ้าก็ไม่ทรงยินดีต่อเครื่องสักการบูชา ฉะนั้น เมื่อไฟดับแล้ว มนุษย์เอาไม้มาสีกไฟให้เกิดขึ้นได้อีก ฉะนั้น เทพยดาและมนุษย์ทั้งหลายนึกถึงคุณของพระพุทธเจ้าแม้ปรินิพพานแล้ว ผู้ไม่รู้จักยินดี และปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ย่อมได้สมบัติ ๓ ประการ คือมนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติ ฉะนั้น มหาบพิตร การสักการบูชาพระพุทธเจ้าผู้ปรินิพพานแล้ว ผู้ไม่ทรงยินดีต่อสิ่งใด จึงไม่เป็นหมันแต่มีผลมาก”

บูชาพุทธะ พบพระภายใน

๒๕๓

มนุษย์ทั้งหลายไม่ได้ยินดีให้โรคเกิดขึ้นในร่างกายของตน แต่ที่เกิดขึ้นเพราะบาปอกุศลที่ตนทำไว้ในปางก่อน เพราะฉะนั้น กุศลกรรมและอกุศลกรรมที่เขาทำไว้ในชาติก่อนก็ดี ในชาตินี้ก็ดี ต้องไม่เป็นหมัน ยังมีผลอยู่เหมือนกัน นี่ชี้ให้เห็นว่า การบูชา พระพุทธเจ้า ผู้ดับขันธปรินิพพานแล้ว ก็ไม่เป็นหมัน ยังมีผลมาก

นันทกยักษ์ มีจิตประทุษร้ายต่อ **พระสารีบุตรเถรเจ้า** เขาถูกแผ่นดินสูบ พระเถระไม่ได้ยินดีให้นันทกยักษ์ถูกแผ่นดิน สูดเลย เพราะท่านได้ตัดมูลเหตุที่ก่อให้เกิดความยินดีร้ายแล้ว ถึงจะมีผู้ทำลายชีวิตของท่าน ท่านก็ไม่โกรธ แต่ที่นันทกยักษ์ถูก แผ่นดินสูบ เพราะอกุศลกรรมของเขาแรงกล้ามาก เพราะฉะนั้น การบูชาพระพุทธเจ้า ผู้ไม่รู้จักยินดี ก็ไม่เป็นหมัน ยังมีอานิสงส์อยู่ เพราะกุศลกรรมเป็นของแรงกล้าเช่นกัน

ดังในสมัยของพระอัสสฬีสีพุทธเจ้า มียักษ์ตนหนึ่งเป็น ยักษ์ชั้นต่ำ แต่มีจิตใจสูงส่ง เพราะมีจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า อยากไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า แต่ยังไม่มีโอกาส เพราะมีเทวดา และยักษ์ที่มีศักดิ์ใหญ่มากมาย แต่ยังไม่ปรารถนาที่จะฟังธรรม ยักษ์ตนนี้จึงได้แต่รอโอกาสที่จะไปกราบถวายบังคม รอไปหลาย หมื่นปี จนพระบรมศาสดาเสด็จดับขันธปรินิพพาน

ยักษ์ตนนี้เสียใจว่า ตัวเองบุญน้อย ไม่มีโอกาสได้เข้าเฝ้า

บุชาพุทธระ พบพระภายใน

๒๕๔

พระพุทธรองค์แม่ลักครั้งเดียว พระอัครสาวกชื่อว่า **สาคระ** เห็น
ยักษ์ตนนั้นกำลังเศร้าวโคก จึงได้ปลอมโยนและเทศน์ให้ฟังว่า
ผู้ใดฟังบูชาพระลัมมาลัมพุทเธเจ้าผู้เป็นนายกของโลก ยังดำรง
พระชนม์อยู่ก็ดี ฟังบูชาพระธาตุแม่ประมาณเท่าเมล็ดผักกาด
ของพระพุทเธเจ้า แม้นิพพานแล้วก็ดี เมื่อจิตอันเลื่อมใสของผู้นั้น
เสมอกัน บุญมีผลมากเสมอกัน เพราะฉะนั้นท่านจงบูชาพระ-
สถูปเจดีย์ของพระชินเจ้าเถิด

ยักษ์ฟังแล้ว เกิดแรงบันดาลใจ ได้แะเวียนไปกราบไหว้
พระเจดีย์ และทำจิตให้เลื่อมใสในพระพุทเธเจ้า เจริญพุทธานุสติ
มีพระพุทเธเจ้าเป็นอารมณ์ทั้งวันและคืน ทำเช่นนั้นตลอด ๕ ปี
ครั้งละจากอภัตภาพนั้นแล้วได้ไปบังเกิดในสวรรค์เป็นเวลายาวนาน
ในภพที่ ๗๐๐ นับจากภพที่นี้ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ มี
พระนามเดียวกันถึง ๔ ครั้งว่า **ภุริปัญญา** สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗
ประการ และตั้งแต่นั้นท่านไม่เคยไปเกิดเป็นยักษ์อีก ได้เวียนวน
อยู่ในสุคติภูมิเพียงอย่างเดียว

นี่เป็นอานิสงส์ที่เกิดจากการบูชาพระพุทเธเจ้า ซึ่งแม้จะ
ดับขันธปรินิพพานไปแล้ว อานิสงส์แห่งความเลื่อมใสนั้น ก็ไม่
ลดน้อยถอยลงไป ผลนั้นยังส่งต่อมาถึงภพชาติสุดท้าย ทำให้
ท่านได้ออกบวชและบรรลุมรรคเป็นพระอรหันต์ในที่สุด

บูชาพุทธะ พบพระภายใน

๒๕๕

เพราะฉะนั้นให้ทุกคนหมั่นทำใจให้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า และหาโอกาสไปนมัสการพระเจดีย์หรือพระสถูปต่างๆ ที่เนื่องด้วยพระพุทธเจ้า หรือหากสะดวกจะมานมัสการมหาธรรมกายเจดีย์ที่เราได้ช่วยกันสถาปนาขึ้นมา อานิสงส์นี้ย่อมทำให้เราได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในโดยเร็วพลันกันทุกคน

